

da kunde man utvivlsomt ogsaa have faaet de Materialier, som var nødvendige, saaledes at Fiskerihavnen kunde have været i fuldgod Stand. Det vilde have været til Gavn ogsaa for Fiskeriet i det forløbne Aar, om Havnen havde været i komplet Stand; thi der mangler meget ved den nye Fiskerihavn ikke blot ved selve Havnen og ved Uddybningen, men man er ikke en Gang endnu færdig med Fiskepakhusene og alt, hvad dermed staar i Forbindelse. Alle disse Ting synes jeg, der kunde sættes mere Kraft ind paa.

Det var ligeledes ønskeligt, om Arbejderne paa Trafikhavnen kunde blive udført. Det vilde være ønskeligt, ikke alene af Hensyn til Arbejdsløsheden, men ogsaa fordi det vilde være af Vigtighed for os, naar Krigen en Gang slutter og vore erhvervsmæssige Forhold kommer i en nogenlunde normal Gænge, om Trafikforholdene var saa godt ordnede som muligt. Det vilde være af stor Betydning for vort Land, om Havnearbejderne der var saa vidt tilendebragte, at vi havde en stor, moderne Import- og Eksporthavn derude mod Vest, som kunde tages i Brug af de store søgaaende Skibe. Det vilde være af mindst samme Betydning for os, som at vi faar vore Statsbaner i nogenlunde god Orden. Jeg har i det forløbne Aar været med til at arbejde med fuld Energi paa, at vi nu fik vore Statsbaneforhold i god Orden, saa at vi trafikmæssigt kan blive i Stand til at løse de Opgaver, den kommende Tid vil stille til os, og som et Led heraf vil jeg henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold ved Esbjerg Havn, for at der kunde blive sat Kraft paa her, saa den kunde være fuldt ud færdig til at tages i Brug, naar Forholdene gør det ønskeligt.

Jeg skal ud over, hvad jeg har fremført, blot henvende mig med et Par Bemærkninger til den højtærede Kirkeminister. Jeg ser, at der paa Finanslovsforslaget findes en Række Bevillinger til Opførelse af nye Kirker, baade Kirker, der er paabegyndte, saa det altsaa er fortsatte Bevillinger, der er Tale om, og Bevillinger til Nybegyndelser; men blandt de nye Kirker, til hvilke der er foreslaaet første Del af Bevillinger, savner jeg et Par, som jeg flere Gange her i Tinget har gjort opmærksom paa, et Par Kirker, hvorom der har været Ansøgning inde hos Ministeriet flere Gange, nemlig Agerbæk og Rousthøj. Jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette og spørge den højtærede Mini-

×

ster, om ikke det Tidspunkt snart maatte være kommet, at disse Ansøgninger blev imødekommet; det vilde vist i høj Grad være berettiget.

Ud over disse Bemærkninger om rent lokale Forhold skal jeg ikke sige ret meget. Dog vil jeg gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. Jeg vil henlede hans Opmærksomhed paa en Forhandling, som ved tredie Behandling af Finanslovsforslaget for 1916—17 fandt Sted her i Tinget angaaende Privatseminariernes økonomiske Forhold. Jeg henlede den Gang Opmærksomheden paa — jeg skal ikke her gentage, hvad jeg den Gang udtalte —, at Privatseminariernes Stilling vilde blive overordentlig vanskelig, fordi det forøgede Tilskud, som blev foreslaaet den Gang, ikke var saa stort, som det burde være. Jeg tror, den højtærede Minister vil erkende, at hvad jeg den Gang fremsatte om Privatseminariernes økonomiske Forhold, og de Krav, jeg den Gang stillede med Hensyn til Tilskud til Privatseminarierne, var fuldt berettigede, og at den Tid, der er gaaet siden, har vist, at Privatseminariernes Forhold langt fra er bedre, end jeg den Gang skildrede. Forholdet er i Virkeligheden saaledes, at hvis Staten ikke i det kommende Aar i betydelig højere Grad end hidtil kommer Privatseminarierne til Hjælp, vil adskillige af dem ikke være i Stand til at fortsætte deres Virksomhed, og det kan Staten ikke være tjent med, thi Staten har kun de 4 Statsseminarier til at uddanne vore Lærere paa, og det forslaar ikke. Vi kan ikke der paa langt nær uddanne de Lærere, som vor Folkeskole har Brug for, og i Virkeligheden har Staten, mener jeg, Forpligtelse til — saa længe den ikke er i Stand til selv at besørge Uddannelsen af Lærerne, men i saa høj Grad maa støtte sig paa Uddannelsen ved de private Seminarier — at give disse en saa stor økonomisk Støtte, at de kan eksistere, og det kan de i Virkeligheden ikke under disse Forhold. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Undervisningsminister at overveje disse Forhold nøje og fremkomme med Forslag til anden eller tredie Behandling om et forøget Tilskud til Privatseminarierne. Jeg har med Beklagelse set, at der ikke paa Finanslovsforslaget er fremkommet et saadant Forslag. Jeg synes, at Privatseminariernes økonomiske Forhold er af en saadan Art — og den højtærede Minister maa være bekendt dermed —, at det vil være nødvendigt at forhøje Tilskuddet til dem.